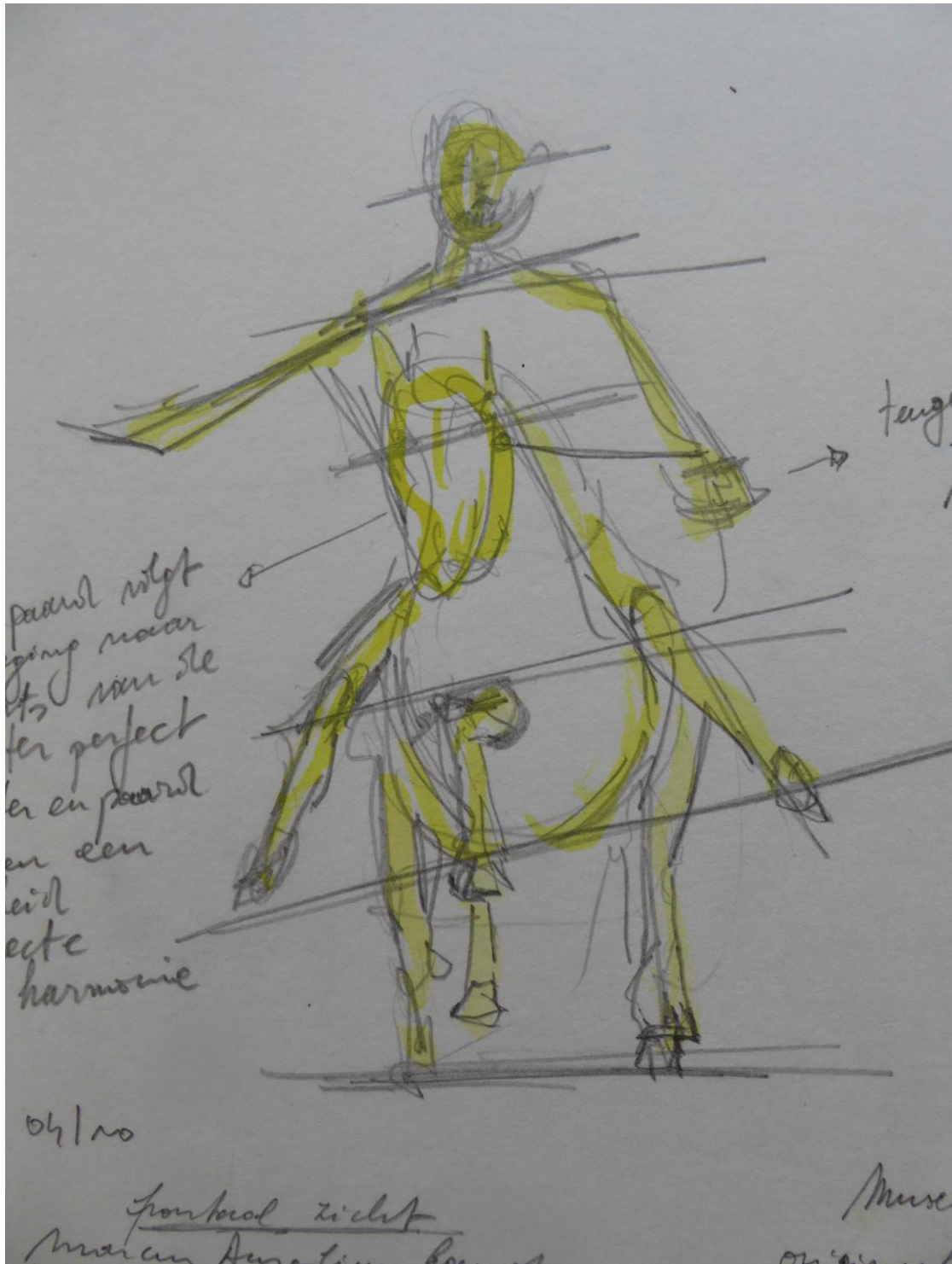

MÉDITATIONS

Jan Van Impe | Academy of Fine Arts Berchem-Antwerp – Academia Belgica Roma
| 2013-2015

paard volgt
gong maar
ts van de
ter perfect
er en paard
en een
eide
ecte
harmonie

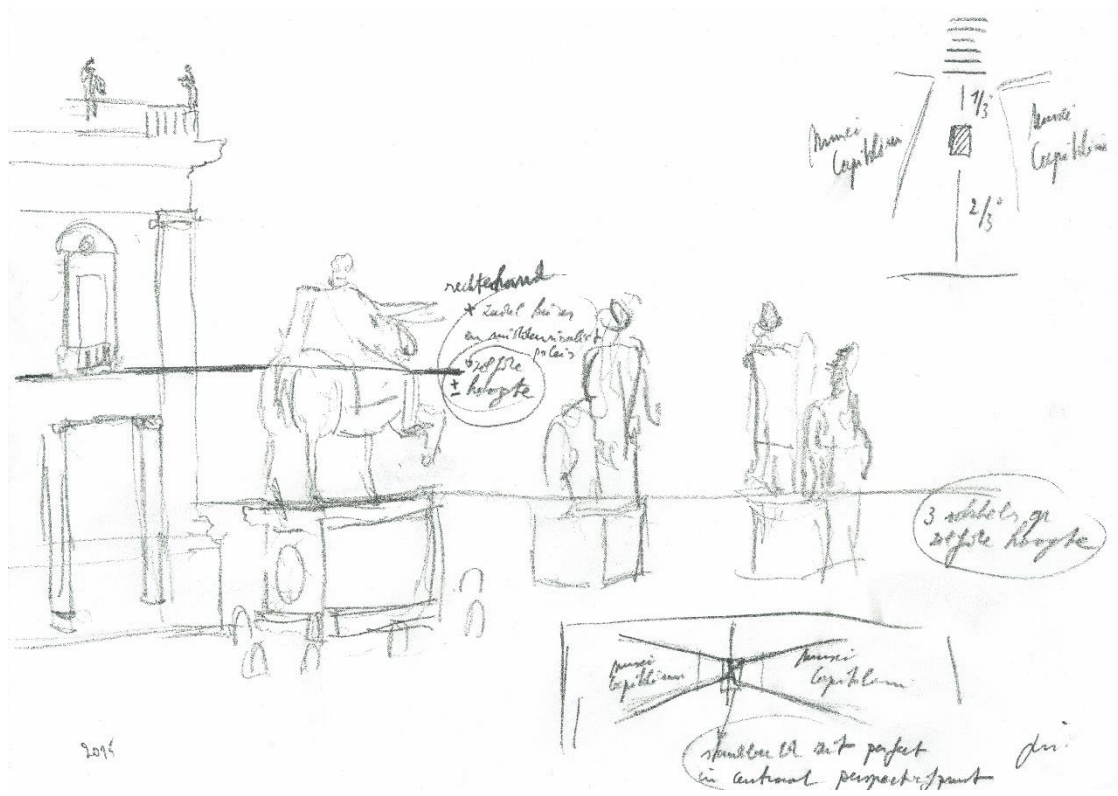
04/20

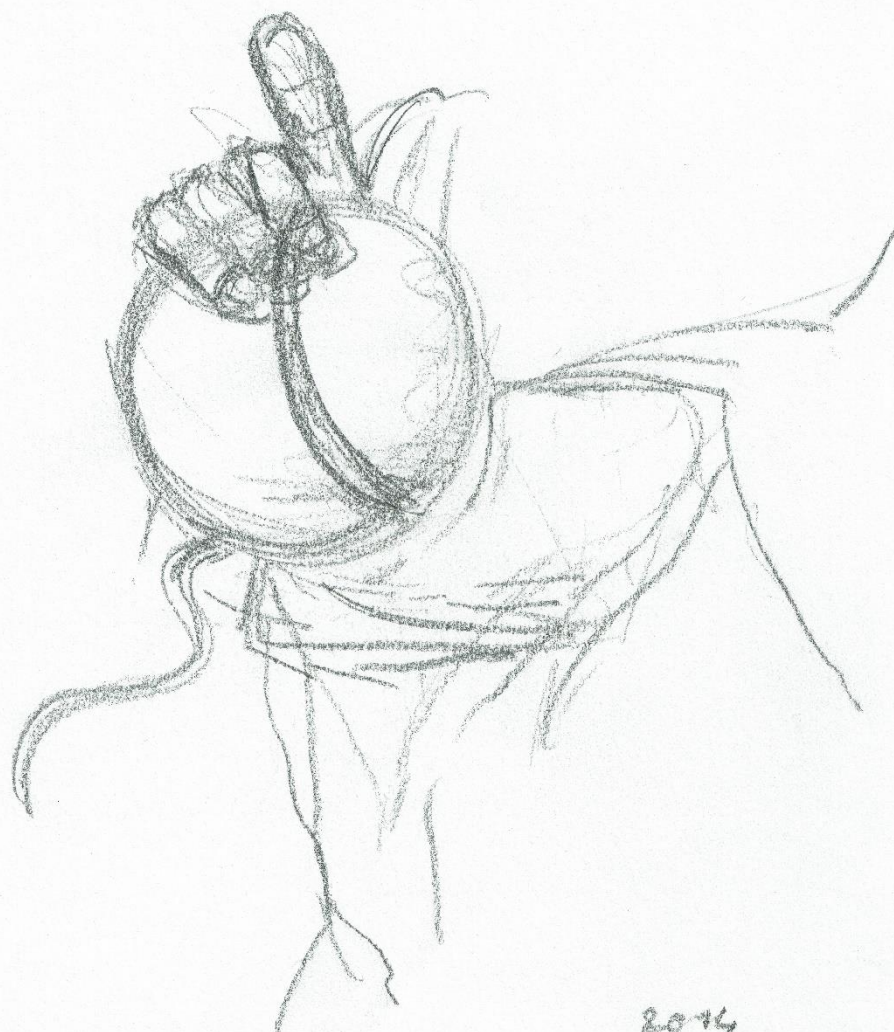
frontaal zicht
marian Amation bo...

Muse

04/20

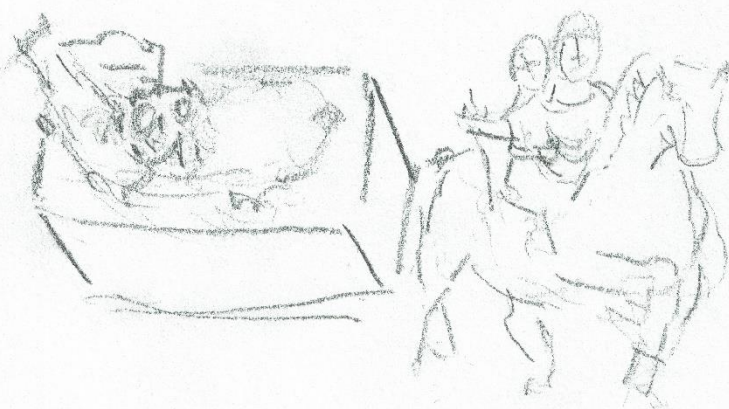
Lin

2014

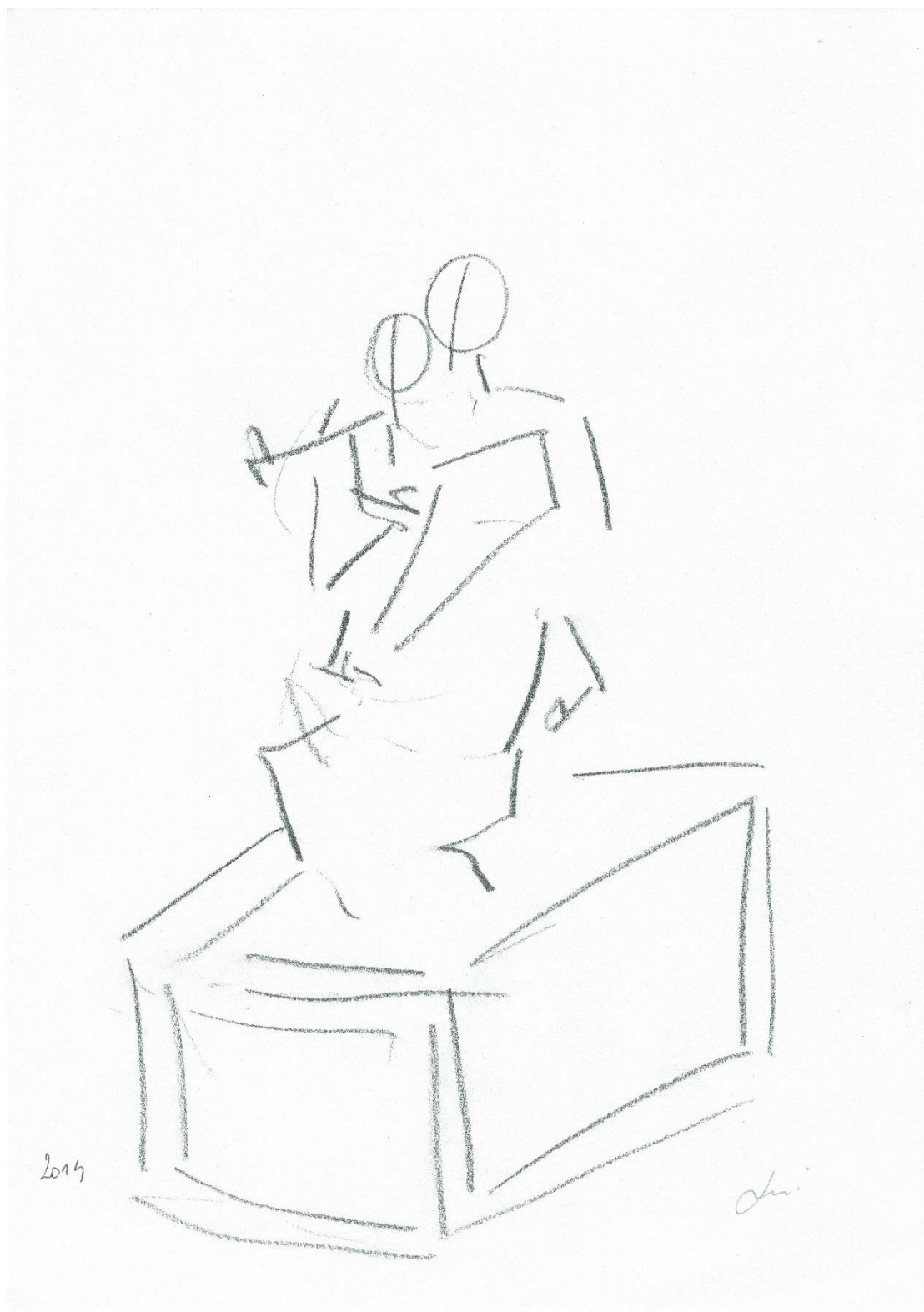

2014

Ami

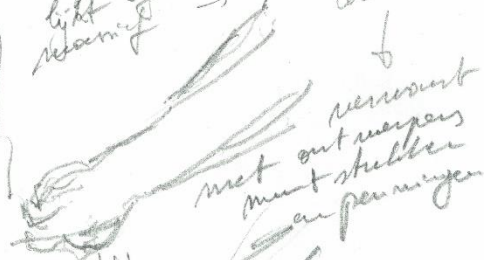

Ami

linkerarm
licht en zwaar en
massief → optische
correctie?

verschunt
met ontwerpen
met schillen
en penningen

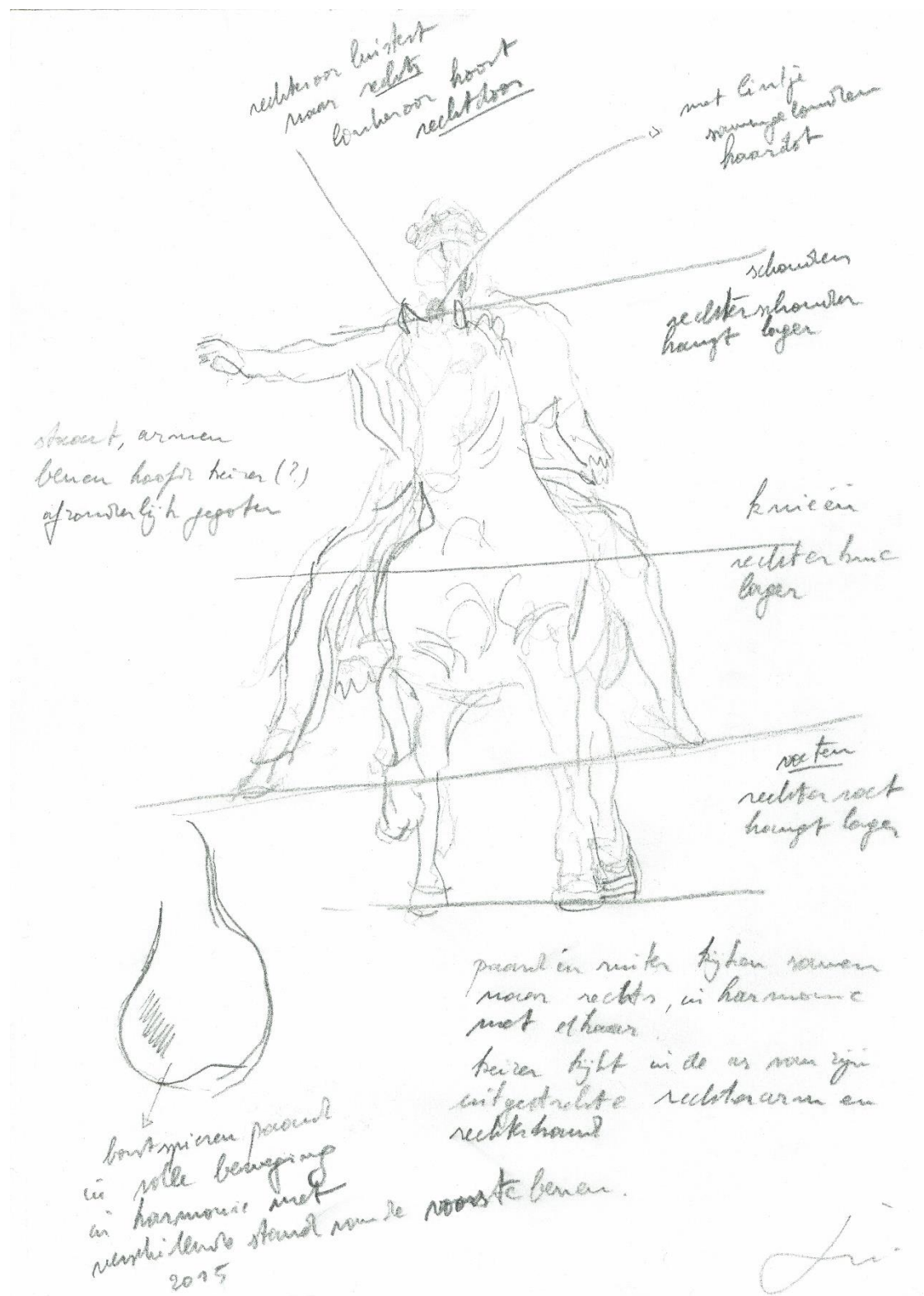

been heiser
langer en slanker?
donner morken gh

optische
correctie?

2015

Lin

SYNOPSIS

Het ruiterstandbeeld van Marcus Aurelius werd in het jaar 176 opgericht als eerbetoon aan een triomferende militaire leider, of vlak na zijn dood in 180, door zijn gestoorde zoon Commodus.

Het beeld is van zo'n superieure kwaliteit in concept en uitvoering, dat het waarschijnlijk door een kunstenaar is gemaakt die Marcus Aurelius persoonlijk heeft gekend, en die ook zijn filosofisch dagboek *Ta Eis Heauton* onder de knie had.

De overeenkomsten tussen de *Overpeinzingen* van Marcus Aurelius en het beeld zijn echt frappant.

Het bevond zich misschien wel van bij de inhuldiging op de locatie *Lateranen*, vlakbij zijn geboortehuis, de *Horti Domitia Lucilla*, en het huis van de Annii Veri, de familie van zijn vader. Geheel in de lijn van zijn filosofie dat een mens, zelfs een keizer, bescheiden moet blijven, en zijn afkomst en echte natuur niet mag verloochenen.

Het werd pas in 1538 naar het Capitool verplaatst.

Observaties en het maken van schetsen van de originele sculptuur (2013-2015) hebben verrassende elementen aan het licht gebracht.

Het is al die tijd verkeerd geïnterpreteerd geweest.

De *humanist avant la lettre* werd immers gewoon herleid tot het ultieme imago van de wereldlijke, goddelijke, revolutionaire of repressieve macht, omdat de band met zijn *Overpeinzingen* was doorsneden.

Het hele proces begon met de ontdekking in het originele beeld van de subtiële beweging naar rechts die ruiter en paard in perfecte harmonie met elkaar, én met de wereld, inzetten, alsof ze gefotografeerd worden op het moment dat ze de straat om de hoek gaan inrijden.

Vervolgens was er de lectuur van de *Overpeinzingen*, waarin Marcus Aurelius zijn familie, zijn leermeesters, zijn echtgenote Faustina, en de maatschappij, met veel respect observeert.

Hieruit is een interpretatie van het ruiterstandbeeld van Marcus Aurelius gegroeid: man én vrouw én paard én universum leven in balans met elkaar, en staan niet stil.

Het is tegelijk een paradox, want er zijn geen sluitende antwoorden, noch in het oorspronkelijke ruiterstandbeeld, noch in het filosofische dagboek van Marcus Aurelius, noch in deze moderne versie.

Jan Van Impe

31/10/2015

